

לִי שְׁעָרֵי צְדָק אָבֹא בָם אוֹדָה יְהוָה. שְׁלֹמָה מִלְכָּא הֲכִי  
 נָמִי, וְאִיחֹו אֶתְקָרִי צְדָק, וְשִׁמְשָׂא דְאֶתְקָרִי בְּבְרִייתִי  
 בְּרִית, אִיחֹו אֶקְרִי מִשְׁפָּט. וְאֵינוֹן בְּרַסִּי יִקְרָא דְמִלְכָּא,  
 דְּכִתִּיב, (תהלים פט) צְדָק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֵאֲךָ. צְדִיק וְצְדָק  
 הֲכִי נָמִי בְּחֵד דְּרִנָּא הוּוּ. תָּאנָא, ו' כְּתָרִין אוֹקְמוּתָה,  
 תְּשַׁעָה אֶקְרוּן. וְאַפִּילוּ בְּאֵינוֹן בְּרִייתִי, שְׂבַעָה רְקִיעִין  
 אֵינוֹן תְּשַׁעָה הוּוּ.

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, עַד אֵימַתִּי יִקְרוּן חֲבַרְיָא בְּהַנִּי  
 מַלְיָן. הָא אֲנִן בְּתַר קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ אֲזִלְיָן,  
 וְאַנִּן יַדְעֵי מַלְיָן, וְהָא אֶתְגַּלִּי עַל יַדֵּן מַלְכָּה דָא, מַה  
 דְּלֹא אֶתְגַּלִּי לְקַדְמָאִי. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, כָּל אֵינוֹן מַלְיָן,  
 וְכָל אֵינוֹן בְּרִייתִי, סְלִיקוּ לְהוּ לְאֵינוֹן דְּלֹא עָאלוּ  
 וְנִפְקוּ, וּבְנִיהוֹן אֶתְיִין לְשַׁאֲלָא. וְכֵד יִשְׁאֲלוּן, יִימְרוּן  
 חֲבַרְיָא, וְוִי לְדָרָא דְרַבִּי שְׂמַעוֹן בְּן יוֹחָאי אֶסְתְּלִיק

### לשון הקודש

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, עַד מַתִּי יִקְרָאוּ  
 הַחֲבַרְיִים בְּאֵלוּ הַדְּבָרִים. הָרִי אֲנִן אַחַר  
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּוּ הוֹלְכִים, וְאַנִּן יוֹדְעִים  
 דְּבָרִים, וְהִנֵּה מִתְגַּלֶּה עַל יְדֵינוּ דְּכַר זֶה  
 מַה שְׂלֹא נִגְלָה לְקַדְמוֹנִים. מִכָּאן  
 וְלַהֲלָאָה, כָּל אֵלוּ הַדְּבָרִים וְכָל אֵלוּ  
 הַבְּרִיתוֹת סְלִקוּ אוֹתָם לְאוֹתָם שְׂלֹא  
 נִכְנסוּ וְיִצְאוּ, וּבְנִיהוּם בָּאִים לְשַׁאֲלָא.  
 וְכַאֲשֶׁר יִשְׁאֲלוּ, יִאמְרוּ הַחֲבַרְיִים: אוֹי

לִי שְׁעָרֵי צְדָק אָבֹא בָם אוֹדָה יְהוָה. שְׁלֹמָה  
 הַמֶּלֶךְ כִּךְ גַּם, וְהוּוּ נִקְרָא צְדָק, וְהַשִּׁמְשׁ  
 שְׁנִקְרָא בְּבְרִיתוֹת בְּרִית, הוּוּ נִקְרָא  
 מִשְׁפָּט, וְאֵלוּ כְּסֻאוֹת הַכְּבוֹד שֶׁל הַמֶּלֶךְ,  
 שְׂכֵתוֹב (תהלים פט) צְדָק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן  
 כְּסֵאֲךָ. צְדִיק וְצְדָק כִּךְ גַּם בְּמִדְרַגָּה אַחַת  
 הָיוּ. לְמַדְנֵן, שְׂבַעָה כְּתָרִים בְּאֵרוּקָה,  
 תְּשַׁעָה נִקְרָאִים. וְאַפִּילוּ בְּאֵלוּ הַבְּרִיתוֹת,  
 שְׂבַעָה רְקִיעִים אֵלוּ – תְּשַׁעָה הָיוּ.

מִנִּיה. אֲבָל תָּא חַזִי מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, לָא יְהֵא דָרָא  
בְּדָרָא דָא, וְלָא אֹרִייתָא אֲתַגְלִי עַל חֲבַרְיָא.

תָּא חַזִי, דָרָא בַתְרָאָה דַנְפִקוּ מִמְצָרִים, יָדְעוּ כְלָא,  
דְהָא מֹשֶׁה גַלִי לֹזן כָּל אֵינוּן מ' שְנִין דִּהוּן  
בְּמִדְבָרָא, בְּמָה דְאִמִינָא. תְּאֵנָא אָמַר רַבִי יִצְחָק, וְאִף  
מֹשֶׁה לָא גַלִי דָא, אֶלָּא בְּהֵוֹא יוֹמָא דִּהָוָה סָלִיק מִן  
עֲלָמָא, דְכַתִּיב, (דברים לא) בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי  
הַיּוֹם, בְּהֵוֹא יוֹמָא מִמָּשׁ, וְעַם כָּל דָּא לָא אָמַר, עַד  
דִּיִּהְבּוּ לִיה רְשׁוּתָא. דְכַתִּיב, (שם) וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת  
הַשִּׁירָה הַזֹּאת. וְכֵד גַלִי, לָא אָמַר הָאִזִינוּ יִשְׂרָאֵל,  
אֶלָּא הָאִזִינוּ הַשָּׁמַיִם.

אָמַר רַבִי יוֹסִי, כְּתִיב אֶת הַשִּׁירָה, וְכִי שִׁירָה אֶקְרִי.  
אָמַר רַבִי יִצְחָק שִׁירָה וְדָאִי, מַה (דף 97"ו ע"ב) שִׁירָה  
אֲתַמְשַׁכָּא בְרוּתְהָ הַקְּדָשׁ מֵעִילָא לְתַתָּא, אוֹף הָכִי מַלְיָן

### לשון הקודש

מִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, שְׂכָתוּב (דברים לא) בֶּן  
מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם, בְּאוֹתוֹ  
יוֹם מִמָּשׁ. וְעַם כָּל זֶה לָא אָמַר, עַד שְׁנַתְנִינוּ  
לוֹ רְשׁוּת, שְׂכָתוּב (שם) וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם  
אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. וְכֹאֲשֶׁר גָּלָה, לָא אָמַר  
הָאִזִינוּ יִשְׂרָאֵל, אֶלָּא הָאִזִינוּ הַשָּׁמַיִם.

אָמַר רַבִי יוֹסִי, כְּתוּב אֶת הַשִּׁירָה, וְכִי  
שִׁירָה נִקְרָאת? אָמַר רַבִי יִצְחָק, שִׁירָה  
וְדָאִי. מַה שִׁירָה נִמְשַׁכָּה בְרוּתְהָ הַקְּדָשׁ

לְדוּר שְׂרָבִי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יִסְתַּלַּק  
מִמֶּנּוּ. אֲבָל בָּא רָאָה, מִכָּאן וְלַהֲבָא לָא  
יְהִיָּה דוּר כְּדוּר זֶה, וְלָא תַתְּגַלָּה תוֹרָה עַל  
הַחֲבַרְיִים.

בָּא רָאָה, דוּר אַחֲרוֹן שְׁיִצְאוּ מִמְצָרִים  
יָדְעוּ הַכֹּל, שְׁהָרִי מֹשֶׁה גָּלָה לָהֶם כָּל  
אוֹתָן אַרְבָּעִים שָׁנָה שְׁהָיוּ בְּמִדְבָר, כְּמוֹ  
שְׂאֲמַרְנוּ. לְמַדְנֵנוּ, אָמַר רַבִי יִצְחָק, וְאִף  
מֹשֶׁה לָא גָּלָה זֶה אֶלָּא בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁהָיָה

אֵלֶּיךָ אֶת־מִשְׁכַּן בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מֵעִילָא לְתַתָּא, וּבְגִין כִּד  
אָמַר מֹשֶׁה שִׁירָה.

תָּא חַזֵּי, בּוֹלֵי הָאֵי אָמַר מֹשֶׁה, וְקָרָא לְעֵלְאִין, עַד  
לָא יִימָא מְלָה, דְכִתְיב הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם. יַעֲרוֹף  
כַּמְטָר וְגו'. וְכַל כִּד לְמָה. מְשׁוּם כִּי שֵׁם יי' אֶקְרָא.  
עַד דִּיִּימָא מְלָה, אֶרְעִישׁ בְּלָהוּ עֲלִמִין.

תָּאנָא בְּהֵיִא שַׁעְתָּא דְאָמַר מֹשֶׁה הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם  
וְאֲדַבְּרָה, אֶתְרַנְיִשׁוּ עֲלִמִין. נִפְקַ קָלָא וְאָמַר,  
מֹשֶׁה מֹשֶׁה, אָמַאי אַתְּ מְרַעִישׁ עֲלִמָא כִּלְא. אַתְּ בְּרִיה  
דְּבַר נֶשׁ, וּבְגִינְךָ אֶתְרַנְיִשׁ עֲלִמָא. פְּתַח וְאָמַר, כִּי שֵׁם  
יי' אֶקְרָא. בְּהֵיִא שַׁעְתָּא אֲשַׁתְּקוּ, וְאֶצִּיתוּ מְלוּי.

השלמה מההשמטות (סימן י"ח)

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ, כְּשִׁחְלָה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי. עָאֵלוּ  
קַמֵּיהּ ר' פִּנְחָס, וְר' חִיָּיא, וְר' אַבְא. אָמְרוּ לֵיהּ,

### לשון הקודש

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה, הִתְרַנְיִשׁוּ  
הָעוֹלָמוֹת. יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: מֹשֶׁה מֹשֶׁה,  
מִדּוּעַ אַתָּה מְרַעִישׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם? אַתָּה  
בְּנוֹ שֶׁל אָדָם, וּבְגִלְגֵּלְךָ נִרְגַשׁ הָעוֹלָם?!  
פְּתַח וְאָמַר, כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא. בְּאוֹתָהּ  
שַׁעַה נִשְׁתַּתְּקוּ וְהִקְשִׁיבוּ לְדַבְּרוֹ.

השלמה מההשמטות סימן י"ח

שָׁנוּ רַבּוּתֵינוּ, כְּשִׁחְלָה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן  
יוֹחָאי, נִכְנְסוּ לְפָנָיו רַבִּי פִּנְחָס וְרַבִּי חִיָּיא

מִמַּעַלָּה לְמַטָּה, אִף כִּד דְּבָרִים אֵלוּ  
נִמְשָׁכִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִמַּעַלָּה לְמַטָּה,  
וּמְשׁוּם זֶה אָמַר מֹשֶׁה שִׁירָה.

בַּא רְאֵה, כִּל זֶה אָמַר מֹשֶׁה וְקָרָא  
לְעֵלְיוֹנִים טָרָם יֵאמַר דְּבַר, שְׂפָתוֹב  
הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם. יַעֲרוֹף כַּמְטָר וְגו'. וְכַל כִּד  
לְמָה? מְשׁוּם כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא. עַד  
שִׁיאֵמַר דְּבַר, הִרְעִישׁ כָּל הָעוֹלָמוֹת.

לְמַדְנֵנוּ, בְּאוֹתָהּ שַׁעַה שִׁאֵמַר מֹשֶׁה

מֵאֵן (דְּהוּא) קִיּוּמָא דְּעֵלְמָא, שְׂכִיב. אָמַר לוֹן, לָא בִי  
 דִּינָא דְּלַעִילָא מְעֵינִין בְּדִינָא, דְּהָא אָנָּא חָזִי דְּלִית  
 אָנָּא מְתִייהָב לְמִלְאָכָא וְלִדְיִינָא דְּלַעִילָא. דְּאָנָּא לָאו  
 כְּשָׂאָר בְּנֵי נְשָׂא. אֵלָא הֵאֵי דִּינָא דִּילִי, קְדָשָׁא בְּרִיד  
 הוּא דִּינִיָּה, וְלָאוּ בִי דִינִיָּה. וְחֵינֵנוּ דְּאָמַר דָּוָד,  
 בְּבַעֲוִיתִיָּה קַמִּיָּה (תהלים מג) שְׂפִטְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי.  
 וְכֵן שְׁלֹמָה אָמַר, (מלכים א ח) לַעֲשׂוֹת מִשְׁפֵּט עֲבָדוֹ, הוּא  
 בְּלַחֲדוּדֵי, וְלָא אַחְרָא.

דְּהָא תָּנֹן, כְּשָׂאָדָם שְׂכִיב, בִּי דִינָא דְּלַעִילָא  
 מְסַתְּפְלִין בְּדִינֵנוּ, אֵית מְנַהוֹן דְּנָטִין לְכַף  
 זְכוּת, דְּאֶחְזִיין זְכוּתִיָּה דְּכַר נָשׁ, וְאֵית מְנַהוֹן דְּנָטִין  
 לְכַף חוּבָה, דְּאֶחְזִיין חוּבֵיָּה דְּכַר נָשׁ. וְלָא נָפִיק אִינִישׁ  
 מִן דִּינָא, כְּמָה דְּהָוָה בְּעֵי.

### לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

וְרַבֵּי אַבְבָּא. אָמְרוּ לוֹ, מִי (שְׁהוּא) עֲמוּדוֹ שֶׁל  
 הָעוֹלָם, שׁוֹכֵב (מֵת)? אָמַר לָהֶם, לֹא בֵּית  
 דִּין שֶׁל מַעְלָה מְעֵינִים בְּדִינִי, שְׁהַרֵּי אֲנִי  
 רוּאָה שְׂאִין אֲנִי נִתֵּן לְמַלְאָךְ וְלִדְיָן שֶׁל  
 מַעְלָה, שְׂאִנִּי לֹא כְּשָׂאָר בְּנֵי אָדָם. אֵלָא  
 זֶה הַדִּין שְׁלִי, הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא דֵּן אוֹתוֹ  
 וְלֹא בֵּית דִּינּוֹ. וְזֶה שְׂאָמַר דָּוָד בְּבִקְשָׁתוֹ  
 לְפָנָיו, (תהלים מג) שְׂפִטְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה  
 רִיבֵי. וְכֵן שְׁלֹמָה אָמַר, (מלכים א ח) לַעֲשׂוֹת  
 מִשְׁפֵּט עֲבָדוֹ, הוּא לְבַדּוֹ וְלֹא אַחֲרָי.

שְׁהַרֵּי לְמַדְנֹן, כְּשָׂאָדָם חוּלָה, בֵּית דִּין  
 שֶׁל מַעְלָה מְסַתְּפְלִים בְּדִינֵנוּ; יֵשׁ מֵהֶם  
 שְׂנוּטִים לְכַף זְכוּת, שְׂמֵרָאִים זְכוּתוֹ שֶׁל  
 הָאָדָם, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׂנוּטִים לְכַף חוּבָה,  
 שְׂמֵרָאִים חוּבָתוֹ שֶׁל הָאָדָם. וְלֹא יוֹצֵא  
 אִישׁ מִן הַדִּין כְּמוֹ שְׁהָיָה רוּעָה.

**אָבֵל** מָאן דְּדָאִין לִיה מַלְכָּא עֵילָאָה, דְּשֵׁלִיט עַל כּוּלָּא, הוּא טַב, וְלֹא יָכִיל אִינִישׁ לְמַחְוֵי בַּהּ הוּא דִּינָא, בַּר טַב. מָאִי טַעְמָא, דְּהָא תַּנּוּן, מְכִילוּי דְּמַלְכָּא עֵילָאָה, נָטוּ לְזִכּוּתָא תְּדִיר, וְהוּא כּוּלִּיה עַד דְּמַהִימְנוּתָא, וּבִידּוּ לְשַׁבְּקָא לְחַטָּאִין וְחוּבִין, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (תהלים קל) עֲמֹד הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּנְרָא, עֲמֹד וְלֹא עִם אַחֵר.

וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵינָא קַמִּיה דְּהוּא דָּאִין דִּינָאִי, וְאֵנָּא אִיעוּל תְּלִיסַר אַבְבֵי לְעֵלְמָא דְּאֲתִי, וְעוּד דְּלֹא אַעֲבְרוּ לֹון בַּר אַבְהָתָא, וְלֹא יְהִי מָאן דְּיִמְחֵי בְּיַדֵּי, דְּלֹא אֲתַבַּע רְשׁוּתָא מִנְהוֹן.

**אָמַר** רַבִּי שְׁמַעוֹן מֶלֶךְ, וְחֲמוּ בֵי מְרַעִיָּה, דְּלֹא תָּהָה תַּמָּן. תְּוֹוְהוּ, וְלֹא יָכִיל תַּד מִנְהוֹן לְמַלְלָא בְּפוּמִיָּה, מְדַחֲלֵלוּ רַבָּה דְּתָהָת עֲלִיהוֹן. עַד דְּתוּוּ יַתְבִּין,

### לשון הקודש

וּמִשׁוּם זֶה בְּקִשְׁתִּי מִלְּפָנָיו שֶׁהוּא יְדוּן דִּינִי, וְאֲנִי אֲפָנִים בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר פְּתָחִים לְעוֹלָם הַבָּא, וְעוּד, שֶׁלֹּא עֲבָרוּ אוֹתָם חוּץ מִהָאֲבוֹת, וְלֹא יִהְיֶה מִי שְׂיִמְחָה בְּיַדֵּי, שֶׁלֹּא אֲתַבַּע רְשׁוּתָא מֵהֶם.

**אָמַר** רַבִּי שְׁמַעוֹן דְּבַר, וְרָאוּ בֵית חָלְיוּ שֶׁלֹּא הָיָה שֵׁם. תְּמַהוּ, וְלֹא יָכִיל אַחַד מֵהֶם לְדַבֵּר בְּפִיו מֵאִמָּה גְדוּלָּה שֶׁהִיָּתָה

אָבֵל מִי שֶׁדָּן אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁשׁוּלֵט עַל הַכֹּל – הוּא טוֹב, וְלֹא יָכִיל אָדָם לְהִיזֵת בְּדִין תְּהָה חוּץ מִטוֹב. מַה טַעְמוֹ? שֶׁהָרִי שְׁנִינּוּ, מִדּוּתָיו שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן נוֹטִים לְזִכּוּת תְּמִיד, וְהוּא כְּלוּ עַד שֶׁל הָאֲמוּנָה, וּבִידּוּ לְעוֹב לְחַטָּאִים וְחוּבוֹת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (תהלים קל) עֲמֹד הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּנְרָא. עֲמֹד וְלֹא עִם אַחֵר.

סָלִיק לֹון רִיחִין דְּבוּסְמִין סְגִיאִין, וְכָל חַד אֲתִישֵׁב,  
 עַד דְּחִמּוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וַחֲזוּ מְמַלְל מַלְיָן, וְלֹא חָזוּ  
 חֲמָאן אַחֲרָן בַּר מִינִיָּה. לְבַתֵּר עֵידוֹן, אָמַר לֹון רַבִּי  
 שְׁמַעוֹן, חֲמִיתוֹן מִיָּדִי. אָמַר לִיהָ ר' פְּנַחָס, לֹא. אָלֹא  
 כּוּלָּנֹא תוֹוּחִין עַל דְּלֹא חֲמִינֹא לָךְ בְּבִי מַרְעִיד זְמַן  
 רַב. וְכֵד חֲמִינֹא לָךְ סָלִיק לֹון רִיחִין דְּבוּסְמִין דְּגִנְתָּא  
 דְּעֵידוֹן, וְשְׁמַעְנֹא קָלָא מְמַלְל, וְלֹא יִדְעֵנֹא מָאן מְמַלְל  
 עִמָּךְ. אָמַר לְהוּ, וְלֹא שְׁמַעְתוֹן מְלָה אַחֲרָא בַר  
 מְדִידִי. אָמְרוּ לָאוּ. אָמַר לֹון, לִית אֲתוֹן חֲזוֹן לְמַחְמִי  
 סֵבֵר אֲפִין דְּעֵתִיק יוֹמִין.

אָמַר לֹון, אִימָא לְכוּ מְלָה, תְּוֹוּחֵנֹא עַל ר' פְּנַחָס,  
 דְּלֹא חֲמָא. דְּאֵנֹא חֲמִית לִיהָ בְּעַן בְּעֵלְמָא  
 דְּאֲתִי, לְתַתָּא מִינִיָּה מְרַבִּי אֲלַעְזָר בְּרִי. וְכַעַן שְׁדָרוּ  
 בְּדִילִי מְלַעֲלֹא, וְאַחֲזוֹן לִי אֲתָרָא דְּעֵדִיקוּא לְעֵלְמָא

### לשון הקודש

זו עֵדוֹן וְשְׁמַעְנֹו קוֹל אֶחָד מְדַבֵּר, וְלֹא  
 יִדְעֵנוּ מִי מְדַבֵּר עִמָּךְ. אָמַר לְהֵם, וְלֹא  
 שְׁמַעְתֶּם דְּבַר אַחֵר חוּץ מִמֶּנִּי? אָמְרוּ,  
 לֹא. אָמַר לְהֵם, אִין אַתֶּם רְאוּיִים לְרֵאוּת  
 סֵבֵר פְּנִיּוֹ שֶׁל עֵתִיק הַיָּמִים.

אָמַר לְהֵם, אָמַר לְכֶם דְּבַר, תְּמַחְתִּי עַל  
 רַבִּי פְּנַחָס שֶׁלֹא רָאָה, שְׂאֵנִי רְאִיתִי אוֹתוֹ  
 כְּעַתָּה בְּעוֹלָם הַבָּא, לְמַסָּה מִמֶּנּוּ מְרַבִּי  
 אֲלַעְזָר בְּנִי. וְכַעַתָּה שְׁלַחוּ בְּשִׁבְלֵי

עֲלֵיהֶם. עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, עָלָה לְהֵם  
 רִיחֹת שֶׁל בְּשָׂמִים רַבִּים וְכָל אֶחָד  
 הִתְיַשֵּׁב. עַד שֶׁרָאוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָיָה  
 מְדַבֵּר דְּבָרִים, וְלֹא הָיוּ רוֹאִים אַחֲרֵיהֶם  
 חוּץ מִמֶּנּוּ. לְאַחַר זְמַן אָמַר לְהֵם רַבִּי  
 שְׁמַעוֹן, רְאִיתֶם מִשָּׂהוּ? אָמַר לוֹ רַבִּי  
 פְּנַחָס, לֹא. אָלֹא כְּלָנוּ תְּמַחִים עַל שֶׁלֹא  
 רְאִינוּ אוֹתָךְ בְּבֵית חֲלִידָה זְמַן רַב, וְכַאֲשֶׁר  
 רְאִינוּ אוֹתָךְ, עָלָה לָנוּ רִיחֹת בְּשָׂמִים שֶׁל

דָּאֲתִי, וְלֹא אֶתִּישֵׁר בְּלִבִּי דוֹכְתָאִי, כִּרְעִים אֶחָיָה  
הַשִּׁילוּנִי. וּבְרִירְנָא דוֹכְתָאִי, וְאֶתִּירְנָא, וְאֶתִּירְנָא עִמִּי  
נִשְׁמָתִין דְּצַדִּיקָא, וְעִילָא מִנְהוֹן דְּנִשְׁמֵי דְּצַדִּיקָא  
אָדָם הָרֵאשׁוֹן, דְּהָוָה יְתִיב גַּבְאִי, וְהָוָה מְמַלֵּל עִמִּי.  
וּבְעִי, דְּלֹא יִתְגַּלִּי חוּבִיהָ לְכָל עֲלָמָא. כִּרְ הַהוּא דְּאָמַר  
אוּרִייתָא בְּנִינְיָה, וְאֶתְפְּסִי בְּהַהוּא אֵילָנָא דְּנִבְתָּא  
דְּעֵדֶן. וְאֵנָּא אֶמִּירְנָא לִיה דְּהָא חֲבַרְיָא (ס"א כְּבֵר) גְּלוּ.

אָמַר הַהוּא דְּגַלְיִין חֲבַרְיָא בִּנְיִיחוּ שְׁפִיר, אֲבָל שְׁאֵר  
בְּנֵי עֲלָמָא לָא. מָאִי טַעְמָא, דְּחָס קְדָשָׁא בְּרִיךְ  
הוּא עַל יְקָרִיָּה, וְלֹא בָּעָא לְפָרְסוּמֵי חוּבִיהָ, אֲלֵא  
בְּהַהוּא אֵילָנָא דְּאֶכִּיל מִינֵיהָ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּלִי  
לִיה בְּרִזָּא דְּקוּדְשָׁא, לְחַבְרִירְנָא, חֲבַרְיָא דְּלֹא אֶשְׁתַּעוּ  
אֵינוֹן בְּהַדְרִיחוּ בִּנְיִיחוּ, וְלֹא לְרִוּוּקֵי חֲבַרְיָא, וְלֵאֵינוֹן  
דִּיִּיתוֹן לְעֲלָמָא.

### לשון הקודש

ואני אמרתי לו שחרי החברים (כבר) גלו.  
אמר, אותו שגלו החברים ביניהם –  
טוב, אבל שאר בני העולם לא. מה  
הטעם? שחס הקדוש פרוק הוא על  
כבודו ולא רצה לפרסם הטאו, אלא  
באותו אילן שאכל ממנו. והקדוש פרוק  
הוא גלה לו בסוד הקדוש לחברינו,  
חברים שלא ידברו הם בהם ביניהם,  
ולא לרוקים מהחברים ולאלו שיבאו

מלמעלה והראו לי מקום של הצדיקים  
לעולם הבא, ולא התנשב בלבי מקומי,  
חוץ מעם אחיה השילוני. ובחברתי מקומי  
ובאתי, ובאו עמי נשמות של צדיקים,  
ועליון מהם מנשמות הצדיקים – אדם  
הראשון, שהיה יושב אצלי והיה מדבר  
עמי, ובקש שלא יתגלה הטאו לכל  
העולם, חוץ מאותו שאמרה התורה  
בגללו ונסתר באותו אילן של גן עדן.

וְהוּא מְלָה דְלָא בְעֵי כָּל אִינִישׁ, וְטָעֵי בִיה, לָאוּ  
 מְשׁוּם חוּבְתָא דְחָב, אֶלְא מְשׁוּם יְקָרָא דְשָׂמָא  
 עֵילְאָה, דְבָנֵי נָשָׂא לָא זְהִירִין בִּיה, וּכְתִיב (שמות ג) זֶה  
 שְׁמִי לְעֵלָם. וַיִּתּוֹן לְמִשְׁאֵל מַה דְלָא צְרִיךְ לִזְנוּ. וְהִיָּינוּ  
 דְכְתִיב, (שמות יט) פֶּן יִהְרָסוּ אֵל ה' לְרֵאוֹת וְנִפְּל מִמֶּנּוּ  
 רַב, הָרַב נוֹפֵל וְנִתְפָּס בְּאוֹתוֹ עֶזְרוֹ. הֲכִי גִזְרָנָא, הָאִי  
 חֲבָרִיָּא (ס"א חֲבָרָא) דְאִזְרֵי שְׂמָא קְדִישָׁא, הוּא נִפְּל  
 וְאִיתָא בְּהֵוּא חוּבָא, יִתִּיר מְנִיחֵהוּ, דְכְתִיב וְנִפְּל מִמֶּנּוּ  
 רַב, הָרַב נוֹפֵל וְנִתְפָּס בְּאוֹתוֹ עֶזְרוֹ.

קָרִיב לְגַנְיָה רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אָמַר לִיה, אָבִיא,  
 מָה אָנָּא הָתָם. אָמַר לִיה (ס"א וּבָאָה חוּלְקֵי בְרִי, וְזִמְן סָנִי  
 זֵהָא דְלָא תִתְקַבֵּר נְפָאִי, אֲבָל) בְּרִי דְלָא תִדְפֵּר חֲבָא אֲבָל בְּהֵוּא  
 עֲלֵמָא, דְיֻכְתָּא דִידֵי וְדִידֵךְ בְּרִירָנָא. וּפְאִין אָנָּן עִם  
 אִינוּן צְדִיקָא, דְזַמְיִנִין לְשַׁבְחָא לְמֵאֲרֵי עֲלֵמָא, דְאִינוּן

### לשון הקודש

לְעוֹלָם.

שְׁמֵלְמָדִים הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, הוּא נוֹפֵל  
 וְנִמְצָא בְּאוֹתוֹ חֲטָא יוֹתֵר מֵהֶם, שְׁכַתוּב  
 וְנִפְּל מִמֶּנּוּ רַב. הָרַב נוֹפֵל וְנִתְפָּס בְּאוֹתוֹ  
 עֶזְרוֹ.

קָרִיב אֶעְלוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ. אָמַר לוֹ,  
 אָבִיא, מָה אָנִי שָׁם? אָמַר לוֹ, (אֲשֶׁרִי חֲלָקֵךְ בְּנִי,  
 וְזִמְן רַב יִהְיֶה שְׂלָא תְקַבֵּר אֲצִלִי, אֲבָל) בְּנִי, שְׂלָא תִזְכֵּר  
 פְּאִין. אֲבָל בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, מְקוֹם שְׂלָךְ וְשְׁלִי  
 מִבְּרָרִים. וּפְאִים אֲנַחְנוּ עִם אֵלוּ הַצְּדִיקִים

וְהוּא דְבַר שְׂלָא צְרִיךְ כָּל אָדָם, וְטוֹעָה  
 בוּ, לָא מְשׁוּם הַחֲטָא שְׁחָטָא, אֶלְא מְשׁוּם  
 כְּבוֹד הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן שְׂבַנֵי אָדָם לָא זְהִירִים  
 בוּ, וּכְתוּב (שמות א) זֶה שְׁמִי לְעֵלָם. וְיִבְאֹ  
 לְשֹׂאֵל מַה שְׂלָא צְרִיךְ לְהֵם. וְזֵה שְׁכַתוּב  
 (שמות יט) פֶּן יִהְרָסוּ אֵל ה' לְרֵאוֹת וְנִפְּל  
 מִמֶּנּוּ רַב. הָרַב נוֹפֵל וְנִתְפָּס בְּאוֹתוֹ עֶזְרוֹ.  
 כֵּךְ אָנִי גִזְרָא, אֵלוּ הַחֲבָרִים (חֲבָר)

מִלְאָכִין דְּמִשְׁתַּמְשִׁין דְּקַמִּיה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים)  
 אֲךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֶיךָ. (ער  
 כאן מההשמטות).

### לשון הקודש

שְׁמוֹמָנִים לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הָעוֹלָם, שְׂאֵלוּ (תהלים קמ)  
 אֲךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֶיךָ.  
 הַמְּלָאכִים שְׂמֵשְׂמֵשִׁים לְפָנָיו. זְהוּ שְׁפַתוֹב

האדרא זוטא קדישא

תָּאנָא בְּהוּא יוֹמָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעָא לְאַסְתְּלִקָּא  
מִן עֲלָמָא וַחֲזָה מְסִידָר מְלוּי. אֲתַכְנָשׁוּ חֲבֵרִיא  
לְבִי רַבִּי שְׁמַעוֹן. וַחֲזוּ קָמִי רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי  
אַבָּא וּשְׂאָר חֲבֵרִיא. וַחֲזָה מְלוּיָא בֵּיתָא.

זְקִיף עֵינָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן וַחֲמָא דְאַתְמְלִי בֵּיתָא. בְּכַה  
רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר. בְּזַמְנָא אַחְרָא כַד הָיִינָא  
בְּבֵי מְרַעִי. הָזָה רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֶאִיר קַמָּאי. וְעַד  
דְּבְרִירְנָא דּוּכְתָאי אֲזָרִיכוּ לִי עַד הַשְּׁתָּא. וְכַד תַּכְנָא  
אַסְחַר אֲשָׁא מְקַמָּאי וַיַּעֲלָמוּן לָא אֲתַפְסֵק. וְלֹא הָזָה  
עָאֵל בַּר נָשׁ אֶלָּא בְּרִשׁוּתָא. וְהַשְּׁתָּא חֲמִינָא דְאַתְפְּסֵק  
וְהָא אֲתַמְלִי בֵּיתָא. עַד דְּחֲזוּ יְתָבִי. פְּתַח עֵינָיו רַבִּי  
שְׁמַעוֹן וַחֲמָא מַה דְּחָמָא וְאַסְחַר אֲשָׁא בְּבֵיתָא. נִפְקוּ  
כְּלָחוּ וְאַשְׁתְּאַרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי אַבָּא. וּשְׂאָר  
חֲבֵרִיא יְתָבוּ אַבְרָאי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ. פּוּק חַזִּי אִי  
חָבָא רַבִּי יַעֲחֵק דְּאַנָּא מְעַרְבְּנָא לִיהּ. אִימָא  
לִיהּ דִּימְסִידָר מְלוּי וַיְתִיב לְגַבִּי זַפְּאָה חוֹלְקִיָּהּ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיְתִיב וַחֲמִיד וַחֲמִיד. אָמַר אָן אַנּוּן  
חֲבֵרִיא. קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וְאַעִיל לֹזֶן יְתָבוּ קָמִיָּהּ.

זְקִיף יְדוּי רַבִּי שְׁמַעוֹן וּמַצִּילִי צְלוֹתָא וַהֲוֵה חֲדֵי וְאָמַר.  
 אֲנֹן חֲבַרְיָא דְאִשְׁתַּכְּחוּ בְּבֵי אֲדָרָא יוֹדְמָנֹן חָכָא.  
 נִפְקוּ בְּלֵחוּ וְאִשְׁתְּאַרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ וְרַבִּי אֲבָא  
 וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲטִיָּא. אֲדַחְכִּי עָאֵל רַבִּי  
 וְצַחֲקִי. אָמַר לִיהַ רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּמָה יֵאוּת חוּלְקָךְ פְּמָה  
 חֲדוּ בְּעֵי לְאִתּוֹסְפָא לָךְ בְּחָאֵי יוֹמָא. יְתִיב רַבִּי אֲבָא  
 בְּתַר בְּתַפּוּי וְרַבִּי אֶלְעָזָר קָמִיהַ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן הָא הַשְּׁתָּא שְׁעָתָא דְרַעוּתָא הוּא.  
 וְאֲנָא בְּעֵינָא לְמִיעֵל בְּלָא כְּסוּפָא לְעֶלְמָא  
 דְאִתִּי. וְהָא מַלְיִן קְדִישִׁין דְלָא גְלִיָּאן עַד הַשְּׁתָּא.  
 בְּעֵינָא לְגַלְאָה קָמִי שְׂכִינְתָּא. דְלָא יִימְרוּן דְהָא  
 בְּגַרְעוּתָא אִסְתַּלְקְנָא מִעֶלְמָא. וְעַד פְּעַן טְמִירָן הוּוּ  
 בְּלַבְּאֵי. לְמִיעֵל בְּהוּ לְעֶלְמָא דְאִתִּי. וְכַךְ אִסְדַּרְנָא לְכוּ.  
 רַבִּי אֲבָא יְבַתּוּב, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִי יְלַעִי, וְשָׂאֵר  
 חֲבַרְיָא יְרַחֲשׁוּן בְּלַבִּיָּהוּ. קָם רַבִּי אֲבָא מִבְּתַר בְּתַפּוּי.  
 וְיְתִיב רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ קָמִיהַ, אָמַר לִיהַ קוּם בְּרִי,  
 דְהָא אַחְרָא יְתִיב בְּהַהוּא אַתָּר, קָם רַבִּי אֶלְעָזָר.

אֲתַעֲטֹף רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְיְתִיב. פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קטו) לֹא  
 הַמַּתִּים יַהֲלִלוּ יָהּ וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה.  
 לֹא הַמַּתִּים יַהֲלִלוּ יָהּ, חָכֵי הוּא וְדָאֵי, אֵינֹן דְאֶקְרוּן

מתים, דהא קדשא ברין הוא חי אקרי, והוא שארי  
 בין אינון דאקרון חיים, ולא עם אינון דאקרון מתים.  
 וסופיה דקרא כתיב, ולא כל יורדי דומה, וכל אינון  
 דנחתין לדומה, פניהנם ישתארוון. שאני אינון  
 דאקרון חיים, דהא קדשא ברין הוא בעי ביקריהון.

אמר רבי שמעון, כמה שניא שעתיא (דף רפ"ח ע"א) דא  
 מאדרא. דבאדרא אזדמן קדשא ברין הוא  
 ורתיבוי. והשתא, הא קדשא ברין הוא הכא, ואתי  
 עם אינון צדיקיא דבגנתא דעדן, מה דלא אערעו  
 באדרא. וקודשא ברין הוא בעי ביקריהון דצדיקיא  
 יתיר מיקרא דיליה, כמה דכתיב בירבעם, דהוה  
 מקטר ומפלה לעבודה זרה, וקודשא ברין הוא  
 אוריך ליה. וכיון דאזשיט ידיה לקבלי דעדו נביאה,  
 אתייבש ידיה, דכתיב, (מלכים א יג) ותיבש ידו וגו'. ועל  
 דפלה לעבודה זרה לא כתיב, אלא על דאזשיט ידיה  
 לעדו נביאה. והשתא קדשא ברין הוא בעי ביקרא  
 דילן, וכלהו אתאן עמיה.

אמר, הא רב המנונא סבא הכא, וסחרניה שבועין  
 צדיקי גליפן בעיטרין, מנחרין כל חד וחד  
 מזיהרא דזיוא דעתיקא קדישא, סתימא דכל

סְתִימִין. וְהוּא אֶתִי לְמִשְׁמַע בְּחֻדוֹתָא, אֵלִין מְלִין  
 וְאַנָּא אִימָא. עַד דְּתוּה יְתִיב, אָמַר, הָא רַבִּי פְּנַחֵם  
 בְּן יֵאִיר הָבֵא, אֶתְקִינֵנוּ דְּוִכְתִּיה, אֲזִדְעֻעֻעֵנוּ חֲבַרְיָא  
 דְּתוּז תַּמָּן, וְקָמוּ וַיִּתְּבוּ בְּשִׁיפוּלֵי בֵיתָא. וְרַבִּי אֶלְעָזָר  
 וְרַבִּי אֲבָא, אֶשְׁתְּאַרוּ קַמְיָה (נ"א עמיה) דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן.  
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאֲדָרָא אֶשְׁתַּבְּחָנָא דְּכָל חֲבַרְיָא  
 הוּז אַמְרִי, וְאַנָּא עִמָּהוֹן. הֲשִׁתָּא אִימָא אַנָּא בְּלַחֲוֹדָא,  
 וְכֻלְהוּ צִייתִין לְמַלּוּלֵי, עֲלָאִין וְתַתָּאִין. וְפָאָה חוּלְקֵי  
 יוֹמָא דִּין.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שיר השירים ז) אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי  
 תְּשׁוּקָתוֹ. כָּל יוֹמִין דְּאֶתְקַטְרָנָא בְּהַאי עֲלָמָא,  
 בְּחַד קְטוּרָא אֶתְקַטְרָנָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,  
 וּבְגִין כִּדְ הֲשִׁתָּא וְעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ. דְּהוּא וְכָל סִיעָתָא  
 קַדִּישָׁא דִּילֵיהּ, אָתוּ לְמִשְׁמַע בְּחֻדוֹתָא, מְלִין סְתִימִין,  
 וְשִׁבְחָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, פְּרִישׁ  
 וְאֶתְפָּרֵשׁ מִכְּלָא, וְלֹא פְּרִישׁ, דְּהָא כְּלָא בֵּיהּ מִתְּדַבְּקוּ.  
 וְהוּא מִתְּדַבֵּק בְּכְלָא הוּא כְּלָא.

עֵתִיקָא דְּכָל עֵתִיקוּן, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, אֶתְתְּקוּן  
 וְלֹא אֶתְתְּקוּן. אֶתְתְּקוּן, בְּגִין לְקִימָא כְּלָא.  
 וְלֹא אֶתְתְּקוּן, בְּגִין דְּלֹא שְׁכִיחַ.

כד אתתקן, אפיק תשעה נהורין, דלהטין מניה,  
מתקוני. ואינון נהורין מניה, מתנהרין  
ומתלהטין, ואזלין ומתפשטין לכל עיבר. כבוצינא  
דאתפשטין מניה נהורין לכל עיבר. ואינון נהורין  
דמתפשטין, כד יקרבו למונדע לון, לא שכיח אלא  
בוצינא בלחודוי. כד הוא עתיקא קדישא, (הוא) בוצינא  
עלאה, סתימא דכל סתימין. ולא שכיח פר אינון  
נהורין דמתפשטין, דמתגליין, וטמירן. ואינון אקרונ  
שמא קדישא. ובגין כד פלא חד.

ומה דאמרי חברנא בספרי קדמאי, דאינון דרגין  
דאתבריאן, ועתיקא קדישא אתגלי בהו, בכל  
חד וחד. משום דאינון תקונין דעתיקא קדישא. לאו  
השתא עידנא להני מלין דהא אמינא לון באדרא  
קדישא. וחמינא מה דלא ידענא חבי, ועד השתא  
אסתים בלבאי מלה. והשתא אנא בלחודאי  
אסהידנא קמי מלכא קדישא, וכל הני זפאי קשוט  
דאתו למשמע מלין אלין.

גולגלתא דרישא חנורא, לאו ביה שירותא וסיומא.  
קולטרא דקטפוי, אתפשט ואתנהיר,  
ומניה ירתון צדיקיא ארבע מאה עלמין דכסופין

לְעֵלְמָא דְאִתֵּי. מִהֵא קוּלְטָרָא דְקַטְפָּא, דְהִיא  
 גּוּלְגֻלְתָּא תּוּרָא, נְטִיף טָלָא כָּל יוֹמָא, לְהַהוּא זְעִיר  
 אֲנִפִּין, לְאַתֵּר דְאִתְקְרִי שְׁמַיִם, וּבִיה זְמִינִין מִיתְּיִיא  
 לְאַחֲרֵיא לְזַמְנָא דְאִתֵּי. דְכָתִיב, (בראשית כז) וַיִּתֵּן לָךְ  
 הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם. וְאַתְּמִלִּיא רִישִׁיה, וּמִהֵהוּא  
 זְעִיר אֲנִפִּין, נְטִיף לְחַקֵּל תַּפּוּחִין. וְכָל חַקֵּל תַּפּוּחִין,  
 נְהִירִין מִהֵהוּא טָלָא.

הֵא עֲתִיקָא קְדִישָׁא טָמִיר וְנִנְיִו. וְחַכְמָתָא עֲלָאָה  
 סְתִימָאָה, בְּהֵהוּא גּוּלְגֻלְתָּא מְשַׁתְּבַח, וְדֵא  
 בְּהֵא עֲתִיקָא, לָא אִתְגַּלְיָא אֶלָּא רִישָׁא בְּלַחֲזוּדִין,  
 בְּנִין דְאִיהוּ רִישָׁא לְכָל רִישָׁא. חַכְמָתָא עֲלָאָה,  
 דְאִתֵּי רִישָׁא, בִּיה סְתִימָא, וְאַקְרִי מוֹחָא עֲלָאָה.  
 מוֹחָא סְתִימָא. מוֹחָא דְשְׂכִיךְ וְשְׂקִיט. וְלִית דִּידַע  
 לִיה, בַּר אִיהוּ.

תַּלְתָּא רִישִׁין אִתְגַּלְפִּין, דָּא, לְגוּ מִן דָּא. וְדֵא, לְעִילָא  
 מִן דָּא. רִישָׁא חָדָא, חַכְמָתָא סְתִימָאָה,  
 דְאִתְפַּסְיָא, וְלָאוּ מִתְפַּתְחָא. וְחַכְמָתָא דָּא סְתִימָאָה,  
 רִישָׁא לְכָל רִישִׁיה, דְשָׂאָר חַכְמוֹת. רִישָׁא עֲלָאָה,  
 עֲתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. רִישָׁא דְכָל  
 רִישָׁא, (דף רפ"ח ע"ב) רִישָׁא דְלָאוּ רִישָׁא. וְלָאוּ יַדַע, וְלָאוּ

אֶתִּידַע, מַה דִּתְּוֵי בְּרִישָׁא דָּא, דִּלְא אֶתְדַבֵּק  
בְּחֻכְמָתָא, וְלֹא בְּסוּכְלִתָּנוּ. וְעַל תְּאֵי אֶקְרִי, (במדבר כד)  
בְּרַח לְךָ אֵל מְקוֹמְךָ. (יחזקאל א) וְהַחֲיִית רְצוּא וְשׁוֹב.

וּבְגִין כִּד עֲתִיקָא קְדִישָׁא אֶקְרִי אֵין. דְּבִיה תְּלִיָּא  
אֵין. וְכָל אֵינוֹן שְׁעָרֵי, וְכָל אֵינוֹן נִימוֹן,  
מְמוּחָא סְתִימָאָה נְפִקִין. (תְּלִיָּין) וְכִלְהוּ שְׁעִיעִין, (ס"א וְתַבִּין)  
בְּשִׁקוּלָא. וְלֹא אֶתְתְּוֵי קְדִלָּא.

כִּלָּא הוּא, בְּגִין דְּהֵאֵי עֲתִיקָא קְדִישָׁא בְּחַד תְּוֵי. כִּלָּא  
בְּחִידוֹ, וְלֹא שְׁנָיָא מִרְחֻמֵי לְעֵלְמוֹן. בְּתַלְת עֶשֶׂר  
מְכִילוֹן דְּרַחֲמִין אֲשֶׁתְּבַח. בְּגִין דְּהֵאֵי חֻכְמָתָא סְתִימָאָה  
דְּבִיה, מִתְפָּרֵשׁ תַּלְת זְמַנִּין לְאַרְבַּע אַרְבַּע. וְהוּא  
עֲתִיקָא, כִּלִּיל לֹון, וְשְׁלִיט עַל כִּלָּא.

חַד אֲרַחָא דְנֶהֱיר בְּפִלְגוּתָא דְשְׁעָרֵי דְנְפִקִין  
מְמוּחָא, הוּא אֲרַחָא דְנֶהֱירִין בִּיה צְדִיקִיָּא  
לְעֵלְמָא דְאֲתֵי, דְכְּתִיב (משלי ד) וְאֲרַח צְדִיקִים כְּאֹר  
נֹוגַהּ וְגו'. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל  
יְי'. וּמִתְּאֵי אֲרַחָא מִתְנַהֲרִין כָּל שְׂאֵר אֲרַחֲוִין,  
דְּתִלְיִין בּוֹעִיר אַנְפִּין.